

CURIERUL ORTODOX

PUBLIȚAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 12 (209), 16 decembrie 2008

POMENIREA ZĂMISLIRII PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU DE CĂTRE SFÂNTA ANA

9/22 decembrie

Domnul și Dumnezeu nostru, vrând să-și gătească Luiși biserică însuflețită și casă sfântă pentru sălășuirea Lui, a trimis pe îngerul Său la dreptii Ioachim și Ana - căci din aceștia avea să se nască Maica Sa după trup - și a arătat mai dinainte că va zămisli cea stearpă și cea care nu avea copii, pentru ca să adeverească zămislirea Lui din Sfânta Fecioară. Astfel, Sfânta Fecioară Maria a fost zămislită din făgăduință, dar din unire și din sămânță bărbătească. Numai

Domnul nostru Iisus Hristos a fost zămislit fără unire și fără sămânță bărbătească și S-a născut din Sfânta Fecioară Maria mai presus de înțelegere, așa cum numai El știe; fiind Dumnezeu desăvârșit a luat trup desăvârșit, așa precum și la început a făcut și a plăsmuit firea omenească.

Prăznuim dar această zi cu aducere aminte de cuvintele spuse dreptilor Ioachim și Ana de îngerul care le-a binevestit sfânta zămislire a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Dumnezeu, Cel ce a făcut lumea din

nimic, a prefăcut în fapte aceste cuvinte; a trezit pântecelul cel sterp spre rodire și a făcut în chip minunat maică născătoare de copii pe aceea ce îmbătrânise fără să nască. Dumnezeu a dat acest rod vrednic de ruga dreptilor Ioachim și Ana, din care avea să vină însuși Dumnezeu în trup spre nașterea din nou a lumii. Dumnezeu a binevoit ca acești înțelepți părinți să nască pe Fecioara, pe cea hotărâtă mai înainte de veac, pe cea aleasă din toate neamurile să fie Născătoare de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor.

STATISTICI ACTUALE PRIVIND BISERICA ORTODOXĂ RUSĂ

În cadrul întrunirii anuale a Adunării eparhiale a orașului Moscova, IPS Mitropolit Juvenalie de Krutițki și Kolomna a prezentat o serie de date statistice la zi asupra Bisericii Ortodoxe Ruse. În luna decembrie 2008, Patriarhia Moscovei cuprinde 157 eparhii, cu 15 mai mult decât în anul precedent. Aceste eparhii sunt situate în Rusia, Ucraina, Bielorusia, Kazahstan, Moldova și alte țări din Asia centrală, țările baltice, Azerbaidjan, precum și în diaspora.

Numărul ierarhilor este de 203, între care 149 eparhioți și 48 episcopi auxiliari, iar al preoților și diaconilor 30670. În toată Patriarhia Rusă sunt 29268 parohii, 11051 școli de duminică (de cateheză), precum și 804 mănăstiri.

Biserica Rusă din afara granițelor cuprinde 16 mănăstiri de călugări și 9 de maici. Există, de asemenea, 25 mănăstiri-stavropighii, care se află sub directa oblăduire a Patriarhului și a Sf. Sinod.

În Biserica Ortodoxă Rusă funcționează în prezent 87 școli teologice. Învățământul teologic este asigurat de: 5 academii de teologie, 3 universități, 2 institute, 38 seminarii și 40 de școli pastorale.

www.basilica.ro

RUGĂCIUNE PENTRU MIGRANȚI

Mitropolia Moldovei și cea a Basarabiei împreună cu Uniunea Bisericilor Creștine Evanghelice Baptiste (UBCEB) au îndemnat creștinii să se unească într-o rugăciune pentru familiile afectate de migrație în ziua de 7 decembrie, când în lăcașele sfinte vor fi aprinse lumânări pentru cei plecați peste hotare.

Preotul Octavian Moșin, secretar de presă al Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove, a comunicat în cadrul unei conferințe de presă că zilnic în Moldova câteva familii se destramă din cauza migrației, iar copiii sunt lăsați fără grijă părintească, fapt ce afectează stabilitatea în societate. „Atât cei care rămân acasă, cât și cei care pleacă la muncă peste hotare au nevoie de sprijinul și rugăciunile noastre. De acea veniți duminică la biserică ca să ne rugăm împreună”, a spus Moșin.

La biserică erau așteptați mai ales tinerii, care sunt cei mai afectați de migrație și de traficul de persoane.

Duminică, 7 decembrie reprezentanții Mitropoliei Basarabiei au instalat corturi în cinci centre raionale (Chișinău, Cantemir, Leova, Ștefan Vodă, Orhei), unde preoți și slujitori bisericești au distribuit materiale informative

despre migrație și pericolele traficului de persoane. În aceeași zi, UBCEB a organizat un concert în Piața Marii Adunării Naționale din Chișinău. În acest loc a fost instalat un „zid al plângerii”, unde fiecare doritor a avut posibilitatea să pună bilețele cu numele celor dragi afectați de migrație.

Ziua Națională a Rugăciunii este marcată în Moldova pentru al doilea an consecutiv și vine să amintească oamenilor despre consecințele migrației. Potrivit unui studiu, circa 25% din persoanele apte de muncă din Moldova se aflau peste hotare în 2007. În aceeași perioadă, 35 de mii de copii cu vârstă școlară aveau ambii părinți peste hotare, iar 75 de mii de copii aveau un părinte plecat.

Evenimentele dedicate acestei zile au fost organizate de Organizația Internațională pentru Migrație, Misiunea în Republica Moldova (OIM Moldova) în parteneriat cu Coaliția Interconfesională pentru Prevenirea Traficului de Persoane și cu asistența financiară a Ministerului Relațiilor Externe al Italiei în cadrul programului „Fortificarea Capacităților locale pentru prevenirea și combaterea traficului de ființe umane – Moldova”.

STIMAȚI CITITORI!

NU UITAȚI SĂ VĂ ABONAȚI LA ZIARUL
“CURIERUL ORTODOX”

PE ANUL 2009!

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

10 decembrie

ÎPS Vladimir a participat la ședința Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse care a stabilit convocarea Soborului Arhieresc la 25-26 ianuarie 2009, iar între 27-29 ianuarie va avea loc Soborul Local al BO Ruse care va desemna noul patriarh. A fost stabilită și comisia privind pregătirea Soborului, compusă din 29 de membri. Noul patriarh al Bisericii Ortodoxe Ruse va fi intronizat la 1 februarie 2009.

9 decembrie

ÎPS Mitropolit Vladimir, Arhieriei și un grup de slujitori din cadrul Mitropoliei Moldovei au participat la slujba Prohodului săvârșită pentru nouadormitul Patriarh Alexei al II-lea.

4 decembrie

De praznicul Intrarea Maicii Domnului în Biserică, Mitropolitul Vladimir a liturghisit la

Catedrala Mitropolitană din Chișinău.

ÎPS Vladimir în cadrul ședinței Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse

30 noiembrie

Mitropolitul Vladimir a săvârșit sf. Liturghie

la Catedrala Mitropolitană din Chișinău.

29 noiembrie

ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan circa 50 de copii invalizi de la Centrul Social „Aoris”.

28 noiembrie

ÎPS Mitropolit Vladimir, însoțit de către părintele secretar și câțiva lectori de la Academia Teologică din Chișinău, a participat la lucrările Conferinței științifice internaționale „Cantemireștii - o celebra dinastie din secolele XVII-XVIII”.

Conferința este consacrată Anului Cantemir și s-a desfășurat în incinta și sub auspiciul Academiei de Științe a Moldovei. Au participat savanți din Moldova, Rusia, România, Polonia, Turcia, Grecia și Ucraina.

[WWW.mitropolia.md](http://www.mitropolia.md)

ADUNAREA ORDINARĂ A PREOȚILOR DIN PROTOPOPIATUL DE CRIULENI ȘI DUBĂSARI

Adunarea ordinară a preoților din Protopopiatul de Criuleni și Dubăsari a avut loc pe data de 10 decembrie în biserica cu hramul „Minunea Sf. Arh. Mihail” din s. Pârâta, r. Dubăsari. La început a fost oficiată slujba Sf. Liturghii de către parohul bisericii Prot. Rodion Tambur, protopopul Prot. Mitr. Teodor Pelin, împreună cu preoții din circumscripție. După Liturghie s-a slujit panihida întru pomenirea Sanctității Sale Alexei al II-lea. Părintele protopop a vorbit despre viața și cele mai importante realizări din activitatea patriarhului. A urmat mărturisirea preoților de către părintele duhovnic Prot. Ioan Turuta.

Participanții la adunare

În cadrul adunării s-au discutat următoarele probleme: pregătirea pentru petrecerea festivalului „Astăzi S-a născut Hristos” pe data de 10 ianuarie în or. Criuleni; pregătirea corului protopopial pentru manifestările sărbătorilor de iarnă; istoria parohiilor Râșcova, Ohrincea și Oxentea; instrucțiuni generale la începerea picturii în biserică; diverse probleme din activitatea pastorală și modalități de soluționare a lor. Prot. Mitr. Nicolae Ciobanu, șef al Departamentului Mitropolitan Relații Culturale, a prezentat un referat cu tema: „Viața morală a preotului - factor determinant în activitatea sa pastorală”. S-au discutat de asemenea problemele ce țin de Cununia a doua.

Ulterior a fost vizitat satul Pârâta, în special Centrul de Plasament pentru copii de tip familial „Concordia. Orașelul Copilăriei”. Dna Angela King, directorul executiv în Republica Moldova al acestei organizații obștești, ne-a făcut cunoștință cu modul de educație a copiilor din acest centru. Pentru oaspeți colaboratorii Concordiei au pregătit și o aleasă agapă frățească.

Felicitare

Enoriașii bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din s. Talmaz, r-nul Ștefan-Vodă, îl felicită pe părintele Mihail Toma cu ocazia zilei de naștere, dorindu-i ca bunul Dumnezeu să-i dăruiască multă înțelepciune, răbdare, lumină în suflet, iertare de păcate, rezistență la toate ispitele, ajutor în lucrarea celor sfinte întru păstoria turmei lui Hristos.

HIROTONII

4 decembrie

În cadrul slujbei la Catedrala Mitropolitană a fost hirotonit în treapta de diacon studentul Academiei Teologice Octavian Pleșca, iar Diac. Ioan Trohin în treapta de preot pe seama Bisericii „Sf. Irh. Nicolae” din or. Orhei.

30 noiembrie

În timpul slujbei Diac. Ștefan Boguș a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei “Sf. Irh. Nicolae” din or. Orhei, iar Stanislav Rotaru în treapta de diacon.

DECORAȚII

4 decembrie

Dl Mihail Secrieru, primarul comunei Trușeni, a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

30 noiembrie

Dl. Oleg Chinah, ctitor al Bisericii, a fost decorat cu ordinul “Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

SIMPOZION ȘTIINȚIFIC LA ZĂBRICENI

Pe data de 28 noiembrie 2008, la sărbătoarea Sf. Paisie Velicivovschi, Facultatea de Teologie din Edineț, în colaborare cu Seminarul Teologic „Episcopul Dorimedont” din Zăbriceni și Mănăstirea Zăbriceni, a organizat un Simpozion științific dedicat marilor evenimente aniversare din anul 2008:

- 2000 de ani de la nașterea Sf. Ap. Pavel;
- 1020 de ani de la creștinarea Rusiei;
- 555 de ani de la Căderea Constantinopolului;
- 500 de ani de la apariția Liturghierului ieromonahului Macarie, prima carte tipărită pe teritoriul românesc (Târgoviște - 1508);
- 500 de ani de la proslăvirea Sf. Nifon, patriarh al Constantinopolului și mitropolit al Țării Românești (Mănăstirea Dionisiu - 1508);
- 320 de la apariția Bibliei lui Șerban Cantacuzino, prima ediție integrală a Sf. Scripturi în limba română (București - 1688);
- 100 de ani de la proslăvirea Sf. Ioan de Kronșdat, preot și mistic rus de la sfârșitul sec. XIX, începutul sec. XX;
- 70 de ani de la proslăvirea Sf. Siluan Athonitul (Mănăstirea Sf. Pantelimon / Roussikon - 1938).

La Simpozion au fost prezenți mai mulți profesori și invitați ai Facultății de Teologie din Republica Moldova și România. Întrunirea a avut loc în noua sală a Bibliotecii, care a și fost inaugurată.

S-au citit următoarele referate:

1. Monahul Filotheu Bălan (Mănăstirea Petru Vodă, Neamț), lector la catedra de Patrologie din cadrul Facultății de Teologie din Edineț - “Sf. Dionisie Areopagitul, ucenic al Sf. Ap. Pavel și autor al scrierilor areopagite”;
2. Vasile Andrușenco, student în anul IV - “555 de ani de la căderea Constantinopolului”;
3. Pr. drd. Nicolae Marius Paicu (Suceava) - “Teologia Sf. Siluan Athonitul”;
4. Pr. drd. Mircea Bejenar (Suceava), lector la catedra e Morală și Spiritualitate Ortodoxă - “Moștenirea spirituală a Sf. Siluan Athonitul. Tinerii și isihasmul”;
5. Ierom. Petru Pruteanu - “Proscomidia după Liturghierul lui Macarie ieromonahul (1508). Particularități”. Cu această ocazie, a fost lansată cartea „Liturghia Ortodoxă: istorie și actualitate”, apărută recent la Editura Sophia din București.
6. Monah Calist Călinoiu (Mănăstirea Lainici), “visiting professor” la Facultatea din Edineț, nu a putut veni, dar a trimis referatul cu tema: “Sf. Nifon - patriarh al Constantinopolului și mitropolit al Țării Românești. Moment aniversar”.

<http://teologie.net>

ÎNTRU POMENIREA PĂSTORULUI IUBIT...

Iubirea nu are margini ea nu se supune distanțelor și timpului, nu se consumă niciodată. Anume aceste sentimente au motivat lucrarea ce s-a săvârșit în satul Viișoara, r-nul Glodeni în ziua de 25 noiembrie 2008, și, desigur, aflarea noastră acolo.

Răstignire în memoria PS Dorimedont

Din dragostea și cu osteneala unor creștini ce l-au cunoscut îndeaproape pe PS Episcop Dorimedont, ctitorul și Arhipăstorul Eparhiei Edinețului și Bricenilor, a fost ridicată o Răstignire din piatră de Cosăuți sculptată, plasată într-un ansamblu format dintr-o fântână împodobită de aceeași meșteri

pietrari, două arcade cu alei la răscrucea trasei ce duce spre Nordul Moldovei și de lângă satul Viișoara. Lucrările în piatră au fost executate de o echipă de meșteri de la Cosăuți.

Ctitori ai acestei monumentale lucrări au fost fii duhovnicești ai Preasfințitului Părinte: Veaceslav Dogotari, Grigore Cibotari, Vitalie Cibotari și Iurie Nimerenco.

Biserica din satul Viișoara a fost leagănul spiritual a regretatului Episcop, unde din copilărie s-a apropiat de trăirea duhovnicească în Casa Domnului.

Slujba de sfințire a complexului memorial și parastasul de pomenire au fost oficiate de un sobor de preoți din Eparhia de Bălți și Fălești și din Eparhia de Edineț și Briceni. Replicile au fost date de corul de bărbați de la biserica „Sf. Dumitru” din mun. Chișinău.

Ne-am închinat și noi în fața acelei Sfinte Răstigniri, cu gândul și rugăciunea pentru cel ce a fost prietenul și păstorul nostru spiritual, cel care a ridicat pe pământul Moldovei o adevărată Lavră la Noul-Neamț, o Episcopie, patru școli teologice, a editat publicații creștine pentru adulți și copii, pentru români și ruși și pentru tot sufletul creștinesc cel însetat de Cuvântul lui Dumnezeu.

Împreună cu confrății – protoierei Pavel Borșevschi și Andrei Secrii ne-am închinat încă o dată Domnului pentru Arhiereul iubit de toți și cel ce aidoma lui Ștefan al Moldovei „a luptat lupte mari cu mijloace mici”.

Personal nu voi uita niciodată cuvintele Prea Sfinției Sale, care trebuie să fie ca și un motto al vieții fiecărui creștin, dar mai ales al preoților: „Părinte, hai să trăim așa ca venind stăpânul lumii acesteia, să nu aibă nimic întru noi...”

Iar inscripția de pe soclul Răstignirii de la Viișoara, Glodeni, mereu va glăsuși din piatră și din inimile noastre” „Ridicat întru slava lui Dumnezeu și întru veșnica pomenire a PS Episcop Dorimedont...”

Prot. Vasile Ciobanu, parohul bisericii „Sf. Nicolae” din Costești, Ialoveni

60 DE ANI DE LA PROCLAMAREA DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI: „UN INSTRUMENT ȘI UN SCOP LA CARE TREBUIE SĂ AJUNGEM”

Politicieni și reprezentanți ai societății civile din Moldova au marcat aniversarea a 60-a de la proclamarea Declarației Universale a Drepturilor Omului printr-un miting de protest în scuarul Operei Naționale.

„Situția privind drepturile omului în Republica Moldova degradează de la o zi la alta. O persoană singură nu poate să se protejeze împotriva statului, care tinde spre totalitarism. De aceea este nevoie de instrumente speciale prin care drepturile omului să fie protejate, a declarat Ștefan Urătu, președintele Comitetului Helsinki pentru Drepturile Omului din Moldova. Urătu a reclamat că autoritățile promovează o politică de izolare a apărătorilor, prin intimidare. Potrivit lui, „Declarația Universală a Drepturilor Omului este un instrument și un scop la care trebuie să ajungem”.

„Acest document fundamental al civilizației umane moderne este unul anonim în Republica Moldova, nu este promovată de instituțiile abilitate ale statului, de mass-media și nu este cunoscut de cetățeni, deoarece majoritatea elementelor mass-media sunt supuse statului”, a declarat președintele

Uniunii Jurnaliștilor din Moldova, Valeriu Saharneranu.

Deputatul Vitalia Pavlicenco, președintele Partidului Național Liberal (PNL), spune că fenomenul corupției încurajează și mai mult încălcarea drepturilor omului. „În Republica Moldova nu există pluralism politic, libertate de exprimare, presa independentă fiind prigonită. Moldova este un stat dezastruos, un stat adus la inexistență prin nefuncționarea instituțiilor democratice”, a subliniat Pavlicenco.

În opinia președintelui Mișcării „Acțiunea Europeană”, Anatol Petrencu, deși autoritățile moldovene s-au angajat în 1990, prin semnarea declarației, să respecte drepturile omului, acest lucru nu se întâmplă. „În Moldova este respectat un singur drept, și anume cel de a pleca. Fiecare este liber să plece unde îl duc ochii, fiindcă sărăcia este de neimaginat. Toate celelalte drepturi sunt încălcate flagrant de actuala guvernare”, a mai spus Petrencu.

Acțiunea a fost organizată de Uniunea Jurnaliștilor, Uniunea Scriitorilor și Comitetul Helsinki Moldova.

Info-Prim Neo

DIN AGENDA ASOCIAȚIEI DE SUSȚINERE A PERSOANELOR CU DIZABILITĂȚI „TREAPTĂ CU TREAPTĂ”

FIRUL POVEȘTII

Vă reamintim că acum opt ani, un grup de părinți din Soroca, care au copii născuți cu diverse grade de invaliditate, au constituit o organizație neguvernamentală, zisă Asociația de Susținere a Copiilor cu Dizabilități „Treaptă cu treaptă”. Până la începutul acestui an, președinte al organizației a fost doamna Maria Leșco, dar din motiv că fetița dănei aflată în suferință și îi ia foarte mult timp cu îngrijirile, președinția a fost preluată de cunoscuta doamnă în orașul nostru - Claudia Ivanov. Doamna Maria a devenit vicepreședinte. Și iată aceste două doamne s-au gândit, au chibzuit și-n final au hotărât să modifice nițel denumirea organizației.

Adică în loc de „copii cu dizabilități” să se scrie „persoane cu dizabilități”, deoarece acești copii cresc, dar și atunci când devin maturi au nevoie de ajutor. Astfel s-a ajuns la numele din titlul acestui articol. Iar obiectivele au rămas aceleași: susținerea familiilor cu copii și maturi aflați în suferință.

MICI REALIZĂRI

Chiar dacă s-a scris despre unele repere din activitatea Asociației, le-am rugat pe doamnele Leșco și Ivanov, acum, în preajma zilei de 3 decembrie, să evidențieze câteva aspecte. „Facem și noi atât cât poate face o organizație neguvernamentală”, au declarat doamnele, amintind de plasarea minorei Nicoleta la centrul de plasament „Azimut” (cu regret, mama acestei domnițe de 14 ani a luat-o din nou acasă în acele condiții dezastruoase), de pelerinajele la mănăstirile Saharna și Rudi, de sărbătoarea „Vara miraculoasă a copiilor” organizată chiar în curtea doamnei Claudia, de organizarea odihnei la mare a două familii cu copii cu dizabilități. Iar nu demult, prin strădania doamnei Claudia, micuța Victorița Ioniță din satul Rublenița, a cărei mamă a decedat la Moscova, iar tatăl nu dă de știre, a fost plasată la Centrul de Plasament și Reabilitare pentru copii de vârstă fragedă din Chișinău. De notat că Asociația se interesează în permanență de starea sănătății Victoriței. Zilele trecute doamna Claudia i-a făcut o vizită și tare mult s-a bucurat văzând-o intrată pe deplin în acea mare familie, văzând evoluția în bine a stării ei de sănătate.

PROFESOARA VIORICA KAPIȚCHI DESPRE ASOCIAȚIA „TREAPTĂ CU TREAPTĂ”

„Întâmplarea a făcut ca nu demult să merg în pelerinaj la Mănăstirea Rudi împreună cu un grup de părinți și copiii lor cu dizabilități. Priveam la fețele

părinților, priveam în ochisorii copiilor, priveam la doamnele Leșco și Ivanov. Pe fețele părinților am citit multă tristețe, în ochii copiilor – bucuria creștină că merg la mănăstire. (Alături de părinți ei încă nu s-au pătruns de marea durere prin care trec.) În privirile doamnei Maria și doamnei Claudia am văzut lumină, bunătațe și milă creștină. Și mi-am amintit, în acele clipe, de cuvintele lui Iisus, care a zis: „Fericiți cei ce plâng, că aceea se vor mângâia”... Recunosc sincer, nu știam că la noi, la Soroca, este o organizație care are grijă de copiii necăjiți. Am aflat cu bucurie că membrii acestei organizații au mai întreprins și alte pelerinaje, că întrețin strânse legături cu părintele Radu Ruscov de la Biserica „Sf. Cuv. Parascheva”, care a contribuit ca mai mulți copii să beneficieze de cărucioare cu roțile. Adică am înțeles că un aspect din activitatea organizației este de a-i învăța pe acești copii să intre în legătură cu Dumnezeu, să se roage, să ceară de la Domnul vindecare. Un lucru cât se poate de important. Iată de ce în rugăciunile mele zic așa cum am zis în fața icoanelor de la Mănăstirea Rudi: „Binecuvântează-i, Doamne, pe acești copii necăjiți, și pe cei care îi ajută întărește-i și le răsplătește lor după mare mila Ta, ca un bun și de oameni iubitor”.

ALTE ACTIVITĂȚI

În timpul apropiat conducerea Societății „Treaptă cu treaptă” preconizează un șir de seminare cu tinerii voluntari, care vor promova drepturile persoanelor cu dizabilități și vor sensibiliza societatea pentru acceptarea acestor persoane în societate așa cum le-a împodobit Dumnezeu. Iar la Palatul de Cultură va avea loc un program artistic prilejuit de Ziua Mondială a persoanelor cu dizabilități. Ideea sărbătorii, precizează doamna Maria Leșco, este, de fapt, un semn de solidaritate între toți membrii societății. Adică să ne învățăm să fim împreună - cei sănătoși să-i poată accepta în mediul lor pe cei cu dizabilități și invers. Și dacă nu în fiecare zi, măcar în această zi să ne rugăm Domnului să tămăduiască, precum știe, durerile acestor copii, să nu-i lase să se chinuiască, ci să-i ridice degrabă din boală.

Cu gândul la acești copii sunt și la această sărbătoare sponsorii: doamna Elena Scripnic de la magazinul „Luceafărul”, doamna Elizaveta Cojocar de la restaurantul „La Cetatea Veche”, domnul A. Rujici, Cariera de granit și pietriș, domnul A. Lisnic de la întreprinderea de panificație condusă de domnul Valentin Lisnic, domnul Vasile Scripnic, Gospodăria Silvică și domnul Valeriu Burdeinai, întreprinderea „Soralexur”.

Nina Neculce

CALENDAR ORTODOX

Decembrie –

Undrea

1 D 14 Sfântul Prooroc Naum; Cuv. Filaret.

2 L 15 Sfântul Prooroc Avacum; Sf. Mc. Meropi.

3 M 16 Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul.

4 Mc 17 + Sfântul Mucenic Varvara; Cuviosul Ioan Damaschin.

5 J 18 + Cuviosul Sava cel Sfințit; Sfințitul Mucenic Anastasie.

6 V 19 +) Sf. Ierarh Nicolae.

7 S 20 + Sf. Mc. Filoteia de la Argeș; Sf. Ambrosie de Milan.

8 D 21 Cuv. Patapie și Sofronie; Sf. Ap. Sosten.

9 L 22 Zămislirea Sfintei Fecioare Maria; Proorocița Ana.

10 M 23 Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Eugraf.

11 Mc 24 Cuv. Daniil Stâlpnicul și Luca; Sf. Mc. Varsava.

12 J 25 + Sfântul Spiridon al Trimitundinei; Sfântul Alexandru.

13 V 26 + Sf. Mc. Eustatie și Auxentiu; Sf. Herman din Alaska.

14 S 27 Sfinții Mucenici Tirs, Leuchie, Calinic, Filimon și Arian.

15 D 28 Sf. Mc. Elefterie; Cuviosul Pavel.

16 L 29 Sfântul Prooroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana.

17 M 30 Sf. Prooroc Daniil și cei trei tineri.

18 Mc 31 + Cuviosul Daniil Sihastru de la Voroneț; Sf. Mc. Sebastian și Zoe.

19 J 1 Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Aglaia.

20 V 2 Sf. Sfințitul Mc. Ignatie Teoforul.

21 S 3 Sf. Mc. Iuliana și Temistocle.

22 D 4 Sf. Mc. Anastasia, Hrisogon și Teodota.

23 L 5 Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24 M 6 Sf. Mc. Eugenia (Ajunul Crăciunului).

25 Mc 7 (+) Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

26 J 8 +) Soborul Maicii Domnului; Sfântul Nicodim de la Tismana.

27 V 9 +) Sf. Ap. Intâi Mc. și Arhidiacon Ștefan.

28 S 10 Sfinții 20000 de Mucenici arși în Nicomidia.

29 D 11 Sfinții 14000 de prunci uciși de Irod.

30 L 12 Sf. Mc. Anisia și Cuvioasa Teodora.

31 M 13 Sf. Ierarh. Petru Movilă. Cuvioasa Melania Romana; Cuv. Zotic preotul, hrănitorul copiilor orfani.

POMENIREA CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI NOSTRU NICOLAE, ARHIEPISCOPUL MIREI LICHIEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

6/19 decembrie

Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Mai întâi a strălucit prin viața lui îmbunătățită a fost făcut arhieru. Dar pentru că sfântul propovăduia cu îndrăzneală credința în Hristos a fost prins de mai-marii cetății, a fost bătut și chinuit, apoi aruncat în temniță, împreună cu alți creștini. Când marele și binecredinciosul împărat Constantin a ajuns, cu voia lui Dumnezeu, împărat al romanilor, au fost eliberați din legături toți cei închiși și, odată cu aceștia, și Sfântul Nicolae, care s-a dus în Mira. Nu după multă vreme a fost adunat de marele Constantin cel dintâi sinod de la Niceea, la care a luat parte și minunatul Nicolae.

Sfântul Nicolae a făcut multe minuni așa cum arată Istoria vieții sale. A izbăvit de la moarte pe trei bărbați năpăstuiți pe nedrept. Pe când aceștia erau în închisoare au aflat de timpul când

aveau să fie omorâți și au chemat pe sfânt în ajutor; i-au pomenit și de binefacerile ce le făcuse cu alții, cum izbăvise de moarte pe alți trei bărbați din Lichia. Iar Sfântul Nicolae, cel grabnic spre ajutor și gata spre apărare, s-a arătat în vis împăratului și eparhului; pe eparh l-a muștrat pentru că a defăimat împăratului pe cei trei bărbați, iar împăratului i-a arătat și i-a dovedit că bărbații aceia sunt nevinovați și că din pizmă au fost pârâți că au uneltit împotriva lui. Și așa i-a izbăvit Sfântul Nicolae de la moarte.

Pe lângă acestea a făcut încă și alte minuni. A păstorit dumnezeiește poporul ortodox și ajungând la adânci bătrâneți, s-a mutat către Domnul.

Dar Sfântul Nicolae nici după moarte nu și-a uitat turma sa. Că în fiecare zi face cu îmbelșugare bine celor ce au nevoie și-i izbăvește de tot felul de primejdii și nevoi, Căci și acum, ca și atunci, Același Dumnezeu lucrează prin sfântul Său minunile Sale cele fără de număr.

POMENIREA CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU SPIRIDON, FĂCĂTORUL DE MINUNI

12/25 decembrie

Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni, a trăit pe vremea împăratului Constantin cel Mare și a lui Constantie, fiul lui. Era simplu la purtări și smerit cu inima. La început a fost păstor de oi. Apoi s-a însurat, iar după moartea soției a fost făcut episcop. Dumnezeu i-a dat harul tămăduirilor în așa măsură că a fost numit făcător de minuni.

În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură. A pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmandu-le hambarele în care țineau grâul. A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe. A oprit curgerile râurilor. A dat la iveală gândurile păcătoase ale unei desfrânate, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul. A astupat, prin puterea Sfântului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea. O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfântul a întrebat pe fiica lui, moartă mai de mult, unde a pus banii; și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor. A vindecat pe împăratul Constantie de boala de care suferea. A dat din nou viață copilului unei femei. A

muștrat pe cel ce voia să-i ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate. A vindecat muștenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise îndată.

Odată slujitorii bisericii au aprins puține lumânări în biserică; când sfântul i-a ținut de rău, ei i-au răspuns că nu-i

nimeni în biserică, așa că nu e nevoie de mai multă lumină; dar sfântul a luat mărturie din cer că avea privitori pe îngerii, care cântau împreună cu el rugăciunile. Pe cine nu va uimi minunea izvorării pe neașteptate a untdelemnului în candelă, când candela era să se stingă din lipsă de untdelemn! Multora le-a prezis cele viitoare prin darul său cel dumnezeiesc al cunoașterii de mai dinainte a lucrurilor. Pe episcopul Trifilie, care trăia în petreceri și desfătări lumești, l-a povățuit și l-a îndemnat să dorească mai mult bunătățile cele viitoare. A certat și a dat morții pe o femeie ce căzuse în desfrânare și care nu voia să-și mărturisească păcatul, ci spunea că a făcut copilul cu bărbatul ei, că a rămas cu el însărcinată, deși acela murise de unsprezece luni. În timpul verii, când soarele dogorea, capul sfântului era plin de rouă; prin aceasta Dumnezeu arăta cinstea ce i se va da. Că sfântul era milostiv și îndurător o arată întâmplarea cu cei ce au încercat să-i fure oile din turmă. Sfântul nu numai că a dezlegat pe hoții ce fuseseră înlănțuiți cu lanțuri nevăzute toată noaptea, dar le-a dat la plecare și un berbec, ca să nu le fie în zadar privegherea cea de toată noaptea.

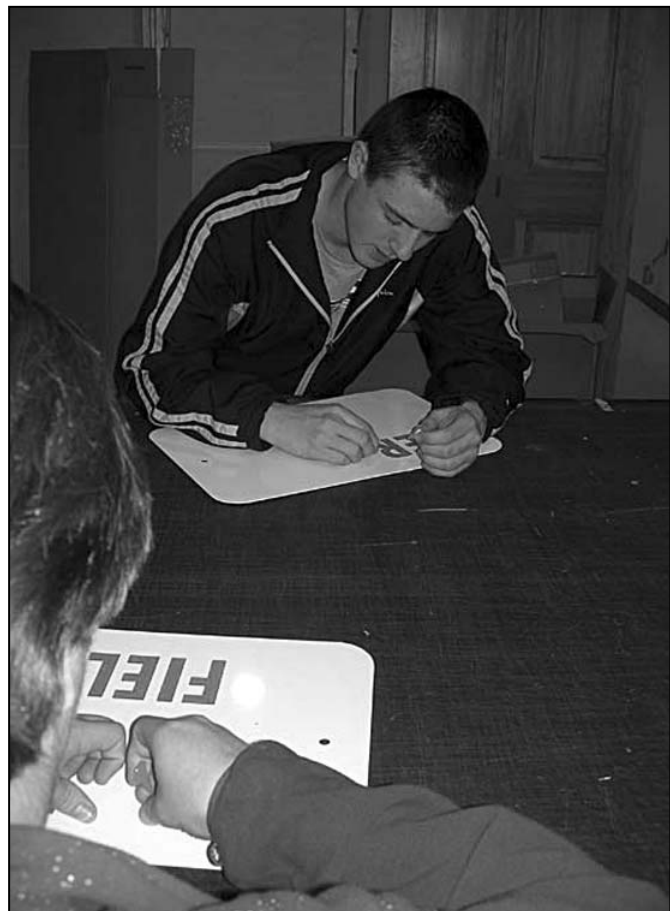
Ocârmuind dar bine turma încredințată lui, s-a mutat ca să trăiască și să petreacă cu îngerii.

POMENIREA SFINTEI MUCENIȚE LUCIA FECIOARA

13/26 decembrie

Sfânta Muceniță Lucia era din Siracusa Siciliei și era logodită. Îmbolnăvindu-se mama ei, a plecat cu ea la Catana, ca să se roage Sfintei Mucenițe Agata să o izbăvească sfânta de curgerea de sânge. Când a ajuns la Catana a văzut în vis pe Sfânta Agata. Sfânta i-a făgăduit mamei ei tămăduire de boală, iar ei i-a vestit mai dinainte suferințe mucenicești pentru Hristos. După însănătoșirea mamei sale, Sfânta Lucia a împărțit toate averile sale săracilor și era gata să mărturisească pe Hristos. Fiind pârâtă de logodnicul ei, a fost dusă înaintea lui Pashasie, domnul cetății, care a poruncit să o ducă într-o casă de desfrâu, ca să fie necinstită. Prin harul lui Hristos însă a rămas curată; au tăbărit mulți asupra ei, dar n-au putut să o miște din locul în care se proptea. Pentru că aceia și-au pierdut nădejdea că o mai pot mișca din loc, și pentru că nici n-au putut-o arde cu focul ce-i aprinseseră acolo unde sta, căci sfânta era păzită de Dumnezeu, i-au tăiat capul cu sabia.

NICHOLAS MICHAEL: ÎN SFÂRSIT, ACASĂ

Interviu realizat de Pr. Toderiță Rusu la Aarhus, Danemarca, cu un convertit la Ortodoxie: Nicholas Michael

Pr. Toderiță Rusu: *V-aș ruga să faceți o trecere în revistă a biografiei dumneavoastră de până acum, pentru ca să fiți mai bine cunoscut de către credincioșii Bisericii noastre Ortodoxe...*

Nicholas Michael: Am 36 de ani, m-am născut și locuiesc în Regatul Danemarcei. Viața mea nu a urmat calea pe care ar fi dorit-o părinții mei, în iubirea lor față de mine. La 16 ani, am devenit narcoman și alcoolic. Viața mea s-a surpat chiar înainte de a începe. M-am înscris pe o cale a suferinței spirituale, emoționale și fizice, de care nu m-am putut desprinde timp de încă 16 ani. Pentru cei ce n-au străbătut un astfel de drum al patimilor, ororile și degradarea sunt inimaginabile.

N-am fost educat într-o atmosferă creștină, dar întotdeauna am căutat "ceva", un "ceva" oricum "nepământesc". O vreme mi s-a părut că acest "ceva" l-am găsit în droguri și în alcool.

Am avut înclinații artistice și, vreme de câțiva ani, cu tot yiciul meu, am fost chiar muzician.

În mod inexplicabil, pe când eram tot mai asaltat de demonul beției, a început să mă fascineze povestea vieții împăratului Nicolae al II-lea al Rusiei. N-a fost doar un interes oarecare, în stările mele de mare narcoză, doream să citesc și să meditez asupra unor fotografii vechi, negre și arse, vroiam să mă îmbăt și să ascult vechea muzică liturgică rusească, îmi venea să urlu! Simțeam nevoia să plâng pentru acest conducător imperial ortodox și pentru familia lui, pentru tragica soartă a acestei țări mari. Zbuciumul a durat mulți ani.

La 31 de ani, eram extrem de bolnav, atât psihic cât și fizic; la un pas de moarte. Aveam nevoie de ajutor și, ca din întâmplare, am întâlnit o comunitate de oameni buni, salvați ei înșiși de la alcoolism și narcomanie. Ei mi-au sugerat să caut o soluție spirituală, pentru că, după spusa lor, cauza vieții mele mizerabile și a suferinței nu era alta decât o gravă criză de ordin spiritual. Am întrerupt băutura și drogurile brusc, într-o zi. Atunci m-au cuprins negurile spaimei și L-am rugat mult pe Dumnezeu să-mi deschidă o altă cale, o cale a Lui.

Am plecat spre Sankt Petersburg în vara anului 1995, dornic să văd unde locuise împăratul Rusiei cu familia lui. Am ajuns la Țarskoe Selo, unde era reședința imperială. Am participat la Sfânta Liturghie, pentru prima dată în viața mea, în mica biserică a palatului lui Alexandru, și am fost uimit de atmosfera spirituală a slujbei.

După trei luni de luptă cu ispita de a bea, sufeream încă atât de teribil încât transpiram și tremuram întruna.

Am simțit chemarea să mă rog Sfântului Țar Martir Nicolae [sanctificat în anul 2001]. Deoarece acestuia nu i se zugrăvise încă o icoană, m-am rugat dinaintea icoanei Sfântului Nicolae, Făcătorul de Minuni, și totdeodată, cu rugăciune mută, Țarului Martir. Neștiind rugăciuni, m-am rugat din inimă: pentru toate rubedeniile mele, pentru a mă întoarce cu bine acasă, pentru cerșetorii din fața bisericii.

Deodată, ceva s-a petrecut în mine. Inima mea s-a umplut de o înțelegere, nouă, și m-am putut convinge pe mine însumi să încep o viață altfel rânduită, curată și plină de rugăciune. Am avut descoperirea că Sfinții îngeri au plâns tot timpul zilelor mele de viciu și că n-a fost

niciodată în voia lui Dumnezeu să păcătuiesc, torturându-mă de moarte.

După Sfânta Liturghie, prietenii m-au întrebat ce se întâmplase. I-am privit straniu. Le-am spus că nu știu, dar că m-am simțit bine. Din ziua aceea, ispita de a bea m-a părăsit și nu s-a mai întors. Aceasta s-a întâmplat cu patru ani în urmă...

Ajuns acasă, am simțit o recunoștință fără margini, care îmi cerea să rostesc neîncetat, în sinea mea, cuvântul "mulțumesc". Dar nu venise încă vremea să devin ortodox, în orașul meu, nu era biserică ortodoxă. Cea mai apropiată se afla la Copenhaga, la câteva sute de kilometri. I-am trimis o scrisoare preotului de acolo, însă n-am primit răspuns...

Mi-am amenajat un mic loc de rugăciune, în casă, și am început să mă rog lui Dumnezeu, de unul singur. Fără un îndrumător a fost foarte greu, căci calea era plină de capcane și ispite, în patru ani, viața mea lăuntrică a intrat încet-încet în declin, din cauza lipsei de comuniune cu alți ortodocși. Atunci s-a întâmplat altă minune. La școala locală de diaconie a venit un preot român ortodox, care a rămas vreo cinci luni. Evlavia acestui preot mi-a întezit flacăra credinței, gata să se stingă. Apoi, la biserică ortodoxă rusă din Copenhaga a fost numit un nou preot. L-am întâlnit... și Calea a început să mi se deschidă iarăși.

Un preot deosebit din Statele Unite mi-a trimis atunci o mulțime de cărți și materiale religioase, precum și un extraordinar dar în vederea apropiatului Botez - o așchie neprețuită din Sfânta Cruce a Domnului.

Preotul rus a hotărât să mă boteze, pe 16 iulie 1999, cu numele de Nicolae. Poate că Dumnezeu m-a găsit pregătit acum, după patru ani de rugăciune și grele încercări de tot felul. Acum, simt că mă întorc, în sfârșit, Acasă!

Pr. T. R.: *Cum vedeți și apreciați dumneavoastră credința ortodoxă?*

N. M.: Credința ortodoxă mi-a oferit o dragoste și o îngăduință pe care niciodată nu le-am găsit altundeva, poate doar la iubita mea mamă și la părinții ei. Dar mama și bunicii îmbătrânesc și mor. Credința ortodoxă nu moare. Este întotdeauna viață deplină. Ortodoxia mi-a oferit mijloacele spirituale de folos în toate situațiile: întristare, bucurie, pătimire, supărare - orice. Mi-a oferit o lucrare zilnică și un ciclu duhovnicesc de trăire adevărată, cea mai profundă întoarcere către mine însumi. Venirea la credința lui Hristos, Domnul nostru, este un bine ce nu seacă, niciodată.

Mulți creștini ai altor denominațiuni interpretează de unii singuri Sfânta Scriptură, fără a înțelege în Duh Cuvântul lui Dumnezeu. Așa ceva este imposibil în Ortodoxie, datorită comorii duhovnicești care este învățătura Sfinților Părinți ai Bisericii. Găsim în scrierile filocalice referiri la toate situațiile fundamentale de viață și soluții având totdeauna rădăcini în Sfintele Scripturi. Cine sunt eu ca să cred că pot citi de unul singur Scriptura și ca să interpretez de capul meu Cuvântul lui Dumnezeu?!

Pr. T. R.: *Sunt încântat că ați înțeles perfect spiritul Ortodoxiei în această problemă a interpretării Scripturii, care, dacă ar fi pricepută de toți, multe schisme și dezbinări s-ar evita.*

N. M.: Cred că e aici o formă de megalomanie. Dacă am putea înțelege singuri Biblia, fiecare ar putea deveni sfânt. Dar nu e așa. Eu am început să studiez Filocalia cu un preot, apoi am înmulțit rugăciunea în acord cu lecturile din scrierile Sfinților Părinți. Am cumpărat nu demult o Biblie organizată după ciclul pascal, cu comentarii din Sfinții Părinți, în acest fel mă simt și în siguranță, și călăuzit de învățăturile Sfintei Tradiții. A citi Biblia fără un îndrumător e ca și cum ai încerca să înțelegi o teză de doctorat, de 1200 pagini, având doar... școala primară!

Mai mult chiar, acele rânduri din Sfânta Scriptură înțelese de un om obișnuit în literă, iar nu în Duh, îi vor exalta ego-ul în cel mai nesănușos mod, biruind smerenia necesară și autentică, fără de care nimeni nu poate să se roage și să mediteze la Adevăr. De altfel, rezultatele citirii Bibliei fără o îndrumare în dreapta credință se pot vedea la tot pasul. Mulți membri ai diferitelor denominațiuni pretind că Duhul Sfânt îi ajută să interpreteze Scripturile, când, în realitate, pe ei îi ghidează mândria devastatoare din propriul lor eu.

Sfânta Ortodoxie are o rețea de siguranță spirituală ce previne această situație. Nu înțeleg nici măcar cum funcționează ceasul de mână! Cum as putea eu interpreta cuvântul lui Dumnezeu după propria-mi minte?! Diavolul simulează cele ce vin de la Dumnezeu, dar poate face aceasta numai prin patimi și concupiscentă. Când experiază progresul spiritual, omul învață să recunoască amăgirile, care sunt senzuale, niciodată spirituale. Cu cât cineva practică mai mult rugăciunea, cu atât diavolul va încerca să-i slăbească duhul credinței, manifestându-se, deghizat, în felurite chipuri. Libertatea sexuală, umanismul și ecumenismul contemporan sunt doar câteva dintre aceste deghizări, slăvite de către toate societățile democratice, căci diavolul se poate prefăce chiar în "înger de lumină". Ele primesc laolaltă numele de "creștinătate

naturală și modernă", sub pretextul că "Dumnezeu dorește o Biserică Creștină

Pentru a evita astfel de capcane, adevărații creștini trebuie să cunoască învățătura dogmatică a Bisericii Ortodoxe și pericolele descrise de sfinții apologeti ai Ortodoxiei.

Pr. T. R.: *Mi-a plăcut ideea potrivit căreia Occidentul și-a confecționat propriul creștinism. Ideea vă aparține...*

N. M.: Creștinătatea nu are nevoie să fie "modernizată" sau "reînviată" de către o societate modernă pentru a se "potrivi" timpurilor de azi. Mesajul spiritual deplin al creștinătății este conținut în Sfânta Tradiție, Sfânta Scriptură, Sfânta Liturghie și Sfintele Taine. Aceste valori sunt nedegradabile în timp, fiind deasupra timpului, iar Hristos, Domnul nostru, a întemeiat doar o singură Biserică. Nu două, trei sau patru! El a întemeiat ceea ce este astăzi Biserica Ortodoxă.

Cred că am fost călăuzit către această Biserică - Una pentru rugăciunile Sfântului Martir Nicolae, Țarul Rusiei. El este pentru mine modelul ideal de tată, soț și adevărat credincios. Toate relatările demne de încredere ne spun că a fost modest, iubitor, foarte loial și perseverent de-a lungul vieții sale. A fost conducătorul celui din urmă imperiu creștin ortodox, cu adevărat iubitor de Dumnezeu și plin de smerenie, îl cinstesc foarte mult pentru că s-a încredințat lui Dumnezeu în toate și a purtat crucea grea a muceniciei cu răbdare și nelimitată îngăduință. El a înțeles în inima sa adevărul că omul nu poate trăi negându-și condiția de făptură a lui Dumnezeu. A fost cinstit și iubit de către oamenii simpli și țărani din Rusia. Cea mai mare grijă a sa a fost întotdeauna binele țării și al oamenilor de rând. Familia imperială a suferit grelele încercări ale captivității și morții cu o credință nemărginită. Cele din urmă cuvinte ale Țarului, când a fost executat de către criminalii bolșevici, au fost: "Iartă-i, Tată, că nu știu ce fac". El și iubita sa familie martirizată merită prosternarea noastră, a tuturor creștinilor ortodocși, împreună cu toți noii martiri ai Rusiei, ai României și ai altor țări prigonite de vrăjmașii Ortodoxiei.

În urma acestor dezastruoase pierderi din lumea ortodoxă, foarte multe suflete au căzut victimă sectelor și ciudatelor denominațiuni așa-zis "creștine". O, Doamne, primește-ne pocăința și iartă-ne! Doar preoții credincioși și evlavioși ai Bisericii Ortodoxe îi pot întoarce la Adevăr pe bieții oameni. Tineretul din Vest ar putea descoperi bogăția Ortodoxiei, dacă ar cunoaște țările ortodoxe și istoria lor.

Psihologia și filosofia nenutrite de dreapta credință au fost absorbite de fenomenul New Age, îndepărtând și mai mult conștiințele confuze de la Cel ce este Calea, Adevărul și Viața. Chiar și ortodocșii sunt ispiți să opteze pentru "soluția terapeutică sau psihologică" în momentele de dificultate. Dar armele într-adevăr bune nu sunt altele decât Sfintele Taine ale Bisericii, viața liturgică, neîncetata rugăciune, iubirea de semenii, lucrările de caritate, discrete, așa cum ne învață Mântuitorul.

A-l ține pe diavol la distanță presupune o luptă în care eu de multe ori simt sprijinul Patronului meu. Faptul că-i port numele îmi impune respect și-mi dă puterea să n-o apuc pe un drum nedemn de măreția duhovnicității lui imperiale, în acest fel, Sfântul Țar mă ajută tainic, zi de zi. Pe măsură ce înaintez, mă simt tot mai păcătos, îl rog zilnic pe Hristos să-mi dea smerenie și să pot fi de ajutor celor robiți de narcomanie și alcoolism. Nu voi uita niciodată iadul din care abia ieșisem când am fost lăsat să-i văd mijlocirea sfinților pentru mine dinaintea lui Hristos, Dumnezeu nostru.

Cei ce-și doresc să crească duhovnicește trebuie să rămână în Biserica dreptmăritoare, sub binecuvântarea Episcopului și a Preotului, îndrumați de Duhovnic; să se simtă mădulele vii în Trupul tainic al lui Hristos, chiar și acolo unde nu există biserică de zid. Să se simtă persoane, în comuniune liberă cu Hristos și Biserica Lui, văzută și nevăzută, luptătoare pe pământ și biruitoare în cer. Noi înșine, ca verigă în Sfânta Tradiție, deși nedemni, suntem Biserica, suntem Tradiția Ortodoxă vie, atâta vreme cât rămânem nedespărțiți de ea prin voință și faptă.

În încheiere, permiteți-mi să citez rugăciunea alcătuită în captivitate de Țarina Martiră Olga Nicolaevna, fiica Țarului Martir: "Dă-ne, Doamne, răbdarea Ta acum, / în zilele durerii noastre, / furia norodului s-o îndurăm, / și chinul supliciului. / Sfântul Mir al iertării Tale / să curețe păcatul nostru și al semenilor noștri, / cu blândețea mielului jertfit / să purtăm, asemenea Ție, / o cruce însângărată. / și când omul de nimic are mai multă trecere, / iar nebunii vin să ne prade, / să suferim rușinea cu umilință, / o, Mântuitorule, ajută-ne! / Iar când ceasul trecerii pe cea din urmă poartă a-ngrozirii vine, / insuflă-ne puterea să ne rugăm zicând: / Tată, iartă-i pe ei! / Domnul nostru să ne mântuiască / și să ne ocrotească pe toți. Amin!"

Pr. T. R.: *Vă mulțumesc și vă felicit pentru autentică înțelegere și trăire în spiritul ortodox. Nu mă îndoiesc că veți fi un bun misionar printre danezi.*

http://www.ortho-logia.com/Romanian/Occidentali/Convertiti/nicholas_michael.htm

CINE ȘI CUM A PREGĂTIT UNIREA DE LA 1918

“Patriotismul este nu numai dragostea pentru pământ; este dragostea pentru trecut, este respectul pentru generațiile care ne-au precedat.” (Fustel de Coulanges)

Clădirea Sfatului Țării unde la 27 martie (stil vechi) 1918 s-a votat Unirea

Actul Unirii din 27 martie 1918 a fost rezultatul unei mișcări naționale a moldovenilor din Basarabia, al cărei germen a rămas încă din anul 1812, anul răpirii Basarabiei de la Moldova. Basarabia s-a născut dintr-o trădare. Fără anul 1812 Basarabia n-ar fi existat. O simplă tranzacție cu pungile de aur a dus la declanșarea unei tragedii istorice. De atunci încolo, un teritoriu a fost rupt în două, un popor a fost dezmembrat în două și nimeni din mai-marii lumii n-are curajul să încerce să repare această grea și neînțeleasă eroare. Această răpire s-a făcut ca o operație pe cordul unui popor fără anestezie. “Și cât timp va sângera această rană, nimeni din urmașii românilor-moldoveni n-o să se împace cu gândul că teritoriul dintre Prut și Nistru este înstrăinat, oricum s-ar numi el: Basarabia, Republica Moldova etc.” (Iurie Colesnic).

Orice s-ar susține de către dușmanii noștri și, spre regret, de către unii dintre români – viața românească în Basarabia n-a fost întreruptă. Mulți dintre boierii moldoveni rămași în Basarabia răpită nu au vândut interesele neamului, ci, retrăgându-se la țară, purtau gospodăria împreună cu țărani, cu răzeșii moldoveni, făcând opere de binefacere, cum a fost Stroescu, Cazimir ș.a. Constantin Cazimir a dat ajutoare fără număr tineretului basarabean, fără deosebire de naționalitate, pentru continuarea studiilor. Marele filantrop Vasile Stroescu, pe lângă spitalele construite, ajuta material pe tinerii care urmau studiile la Iași, București și în Ardeal. Profesorul Nicolae Iorga îl numește în lucrarea “Neamul Românesc”, 1910 “un mare binefăcător al culturii românești.” Mica Unire de la 1859 a constituit un pas important în făurirea statului modern românesc, eveniment care a impulsionat curentul național în Basarabia. Lui Nicolae Casso i se zicea “Filozoful din Chișcăreni”, Bălți, la conacul lui se vorbea numai românește. Pe lângă biblioteca extrem de rară, a strâns colecții importante și prețioase, căutând mereu să fie de folos moldovenilor. Fratele mai mare, Constantin Casso, era conducătorul spiritual al tineretului basarabean. “Doctor în legi” (cum scrie pe mormântul lui din Ciutulești, Soroca), desigur, și el cu studiile făcute în Occident. Constantin Cristi, un prieten al lui Casso, a cerut la 1862 aprobarea pentru deschiderea unei tipografii românești la Chișinău, publicistul Gheorghe Gore – pentru publicarea unui ziar moldovenesc; Casso și Cristi – pentru scoaterea unei reviste românești, iar nobilimea basarabeană propunea să se predea la liceu studiile naționale. Dar țărani moldoveni? Ei au fost, sunt și vor fi majoritatea covârșitoare a populației din Basarabia. Ei și-au păstrat caracterul românesc prin limba lor – limba cronicarilor moldoveni – prin obiceiurile lor strămoșești la nunți, la botezuri, la înmormântări, prin bocetele lor, prin colindele și prin cântecele lor, etc. “Numai orbul nu vede și surdul nu aude aceste mărturii ale originii și ale sufletului românesc în țăranelor moldoveni”, scria Elena Alistar, aflată o bună jumătate de viață în contact nemijlocit cu Măria sa Țăranul moldovean. Singurele biserici în care întotdeauna s-au săvârșit liturghiile în românește și numai în românește,

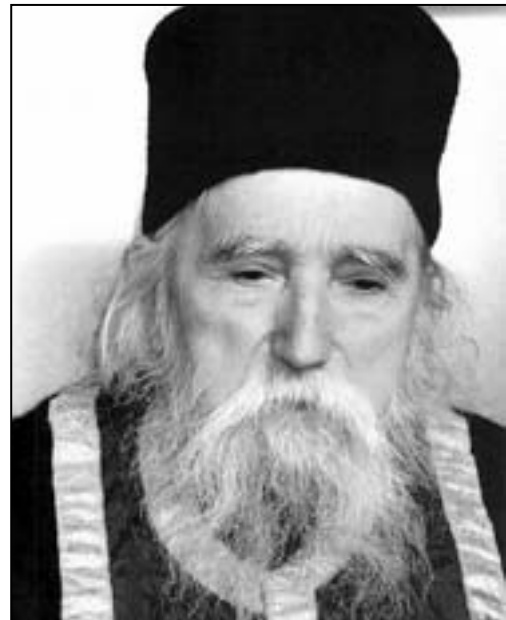
au fost mănăstirile. Iată de ce spre ele, din cele mai îndepărtate sate, se făceau pelerinaje de către țărani de la mic până la mare, îndeosebi acei care nu aveau slujba în limba română în satul lor. Grație strădaniilor preoțimii cu sentimente naționale, la Chișinău funcționa Tipografia eparhială, redeschisă în 1906, în care se imprimau cărți de slujbă și învățătură în limba română. La începutul lui 1908, la insistența clerului, începe să apară la Chișinău „Luminătorul”, redactor - protoiereul Constantin Popovici, prima revistă bisericească în limba română, publicație care a contribuit la trezirea conștiinței naționale în Basarabia. Arhimandritul Iurie Grosu, viitorul Mitropolit al Basarabiei românești, susținea: „Biserica trebuie să devină un izvor de cultură națională... Preotul trebuie să devină cel mai bun apărător al națiunii...” La aceste îndemnuri au răspuns cu tot sufletul ieromonahul Dionisie Erhan, starețul mănăstirii Suruceni, Vasile Gobjilă, protoiereul de Chișinău Andrei Murafa, preotul profesor Alexie Mateevici, autorul imnului închinat limbii române. De asemenea în 1905 au plecat mai mulți tineri moldoveni din Basarabia să studieze la Universitatea din Iași și București, ca: Vântu, Niță, Halippa, dra Pelivan, dra Alistar, dra Șcheopă, dra Balan, Zaharaia, Tocan, Bujoreanu, Bogoș etc. Studenții basarabeni au avut sprijinul material și moral de la marele bărbat de stat Constantin Stere, pe atunci profesor, apoi rector al Universității „Al. Ioan Cuza” din Iași. „Datoria voastră este să vă întoarceți în Basarabia și să vă faceți datoria atunci când va fi nevoie de voi”, deseori le spunea rectorul Universității. Revoluția din 1917 i-a găsit pe soldații moldoveni din Basarabia dezmeteciți din somnul lor hipnotic. Ei și-au dat seama că și în Regatul România, și în Transilvania, și în Bucovina sunt frați de-ai lor de același sânge, de aceeași credință, vorbind aceeași limbă. În zilele de 1-8 mai 1917, s-au adunat la Odesa, la un congres militar, condus de către ofițerul Cateli, aceeași soldați moldoveni. Acolo s-a hotărât ca și la Chișinău să se deschidă un asemenea congres militar, anume la 19 octombrie 1917. La congres au luat parte peste o mie de militari, iar în ziua de 20 octombrie s-a proclamat autonomia Basarabiei. În rezultat, s-au ales 46 membri-delegați ce vor constitui „Sfatul Țării” și un birou al Sfatului, sub președinția inimosului învățător Vasile Țanțu.

Lucrările biroului au durat până în ziua deschiderii ședinței Sfatului Țării, adică până la 21 noiembrie 1917. Mai întâi la Catedrală s-a oficiat în românește serviciul divin de către episcopul Gavriil al Achermanului. La ora 12.00, a început ședința solemnă sub președinția celui mai în vârstă dintre deputați ai „Sfatului Țării” - Nicolae Alexandri. Corul părintelui Berezovschi a intonat „Deșteaptă-te, române!” și „Pe-al nostru steag e scris „Unire!””. Inimile tuturor au tresălit de multă bucurie. La 2 decembrie 1917, urmează proclamarea Republicii Democratice Moldovenești, iar la 24 ianuarie 1918 - independența ei. Vreau să menționez că un rol decisiv în pregătirea actului de la 27 martie 1918 l-a jucat eminentul om politic, scriitor și publicist basarabean din părțile Sorocii - Constantin Stere. Începând cu 24 martie 1918, Stere a desfășurat o vastă activitate de lămurire a necesității acute de unire a Basarabiei cu România (întâlniri și zeci de cuvântări în română și în rusă). La ședința Sfatului Țării din 27 martie s-au analizat rezultatele votării. Ele au arătat că marea majoritate a membrilor Sfatului Țării a susținut prin vot secret Unirea Basarabiei cu Patria-mamă. Din cei 138 de membri ai Sfatului Țării au fost prezenți 125, inclusiv deputați din partea tuturor minorităților naționale, dintre care 86 au votat pentru Unire, 3 voturi împotriva și 36 s-au abținut. Când și-a văzut visul împlinit, Elena Alistar a zis: „Mare ești, Doamne! Și mari sunt minunile Tale!” Alexandru Botezatu, originar de prin părțile Orheiului, făcând parte din grupul de fruntași moldoveni, în ziua votării Unirii a sădit în grădina casei sale din Chișinău „Stejarul Unirii”, faptul în sine a devenit istoric, iar gestul frumos poate fi repetat. Exemplul Basarabiei în această privință l-a urmat și Bucovina, apoi și Transilvania. Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 a încununat aspirațiile seculare ale tuturor românilor de a conviețui într-o singură țară. Actul Unirii a fost rodul luptei forțelor politice și intelectuale ale maselor largi atât din vechiul Regat, cât și din provinciile românești aflate sub stăpânire străină. În fruntea acestei mișcări de proporții s-au situat un șir de personalități, printre care îndeosebi: regele Ferdinand, Ion Brătianu, Ion Nistor, Take Ionescu, Ion Incluleț, Constantin Stere, Nicolae Iorga, Alexei Mateevici, Pan Halippa, Iancu Flandor, Sergiu Cujbă, Ion Pelivan, Gheorghe Druță și mulți alții.

1 Decembrie 1918 și Alba-Iulia au însemnat și vor însemna în istoria românilor momentul ideal de organizare a statului românesc, indiferent de conjuncturile politice. Urmează să scăpăm de mitul înstrăinării, să ne simțim liberi de toate argumentele false. Va triumfa lumina unui singur adevăr, poate unicul necesar în toate timpurile - Adevărul istoric.

Iurie CUJĂ, profesor de istorie

Zece ani de la trecerea la Domnul a Părintelui Arhimandrit Cleopa Ilie

Pe data de decembrie 2008, se împlinesc 10 ani de când cel mai cunoscut duhovnic român a trecut la cele veșnice. Povățuitor a mii de credincioși peste jumătate de secol, Părintele Arhimandrit Cleopa Ilie a trecut la Domnul în noaptea de 1 spre 2 decembrie 1998.

S-a născut la 10 aprilie 1912, în comuna Sulița din județul Botoșani și a intrat în monahism, ca frate, la vârsta de doar 17 ani. Cei 12 ani de ascultare ca cioban la oile mănăstirii Sihăstria au fost pentru marele duhovnic „școala de călugărie și teologie”, după cum însuși spunea, căci în acea perioadă a citit zeci de cărți teologice, fundamentale pentru formarea sa.

Părintele Cleopa a fost hirotonit ierodiacon în anul 1944, la 27 decembrie, și ieromonah la 23 ianuarie 1945. La 30 august 1949, a fost numit stareț al Mănăstirii Slatina din județul Suceava, la mănăstirea Sihăstria stabilindu-se în anul 1964.

Părintele Cleopa Ilie este înmormântat în cimitirul mănăstirii nemțene Sihăstria. Sâmbătă, 29 noiembrie 2008, la mormântul părintelui a fost săvârșită o slujbă de pomenire. Părintele Arhimandrit Timotei Aioanei, exarh cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor a dat citire mesajului Prefericitului Părinte Patriarh Daniel transmis cu ocazia împlinirii a 10 ani de la trecerea la veșnicie a părintelui Cleopa.

Sfântul Ierarh Dosoftei, sărbătorit la Göteborg (Suedia)

Duminică, 14 Decembrie 2008, Parohia Ortodoxă „Pogorârea Sfântului Duh” și „Sfinții Ierarhi Varlaam, Dosoftei și Teodosie de la Brazi, Mitropoliții Moldovei” din orașul suedez Göteborg a sărbătorit pe unul dintre ocrotitori, pe Sfântul Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei, a cărui pomenire se face astăzi în Calendarul Creștin Ortodox. Slujba Sfintei Liturghii a fost oficiată de Preasfințitul Părinte Macarie Drăgoi, Episcopul Europei de Nord, împreună cu Părintele Paroh Culai Enache și alți părinți invitați la sărbătoarea hramului. Cu acest prilej, a fost organizat și un program de colinde, susținut de maicile de la Centrul eparhial din Stockholm, copiii de la școala parohială și enoriașii comunității românești din Göteborg.

Biserica Parohiei Ortodoxe Române din Göteborg a fost târnosită la 6 decembrie 1992, de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, pe atunci Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 41

“PUTEREA SFINȚITOARE”

PIEDICI LA PRIMIREA SF. TAINĂ A CUNUNIEI

(continuare din nr. 11(208))

Nerespectarea normelor sus - pomenite fac să apară obstacole în calea contractării căsătoriei.

OBSTACOLE DE ORDIN RELIGIOS

În prezent principalul obstacol religios pentru administrarea Cununii este apartenența la altă confesiune creștină sau la altă religie a unuia dintre candidații la Cununie.

Căsătoriile mixte constituie una dintre cele mai acute probleme și în prezent este rezolvată individual de Bisericile Ortodoxe autocefale. Astfel, Biserica Ciprului, referindu-se la Canonul 14 al Sin. IV Ecumenic, interzice căsătoria dintre creștin și necreștin, Biserica Cehoslovacă nu interzice astfel de căsătorii, dar refuză să le dea binecuvântarea religioasă, Biserica Poloneză consideră că s-ar putea da binecuvântarea unuia dintre soți (celui ortodox).

La a II-a Conferință preconciliară din 3-12 septembrie 1982 din Shambezi, a fost adoptat un proiect privind decizia Marelui Sinod Ortodox în care se spune: „Căsătoria între ortodocși și eterodocși sau cu necredincioșii este interzisă din considerente de acrivie canonică”.

Alt impediment de ordin religios este rudenă spirituală - legătura ce se întemeiază, la săvârșirea sfântului Botez, între naș și fin, precum și între anumite rude ale acestora. Botezul, fiind socotit o naștere spirituală, nașul care asistă copilul la botez devine părintele lui spiritual. De aceea și raporturile dintre naș și fin sunt asemănătoare cu cele care există între copil și părinții săi naturali.

În prezent rudenă spirituală rămâne impediment la căsătorie până la gradul III.

Potrivit acestei masuri, s-au oprit căsătoriile: nașului cu fina; fiului nașului cu fina; nașului cu mama finului; nașului cu fiica finului; fiului nașului cu fiica finului.

Din aceste considerente este interzisă asistarea la botez a părinților fizici ai copilului. Dacă tatăl ar primi, ca naș, la botez pe propriul copil, el ar deveni fața de soția sa cumătru și, în acest caz, căsătoria lor ar trebui desfăcută.

Spre deosebire de nașii de botez, nașii de cununie nu creează rudenie spirituală cu cei care se căsătoresc.

OBSTACOLELE DE ORDIN MORAL

apar în urma încălcării normelor ce decurg din actul tutelei, actul adopțiunii și actul logodnei.

Actul tutelei constă în luarea în îngrijire și administrare a bunurilor de către o persoană majoră, având exercițiul deplin al tuturor drepturilor și îndatoririlor părintești, a unei persoane minore, lipsită de ambii sau numai de unul dintre părinți. Astfel, în România și în Moldova se prevede că **tutela** este impediment la căsătorie între tutore și persoana tutelată și numai pentru perioada cât durează tutela.

Adopțiunea (înfierea) este un act prin care se substituie nașterea naturală, adoptivul (înfiatul) fiind socotit copilul adevărat, față de care adoptatorul (înfiatorul) se angajează să îndeplinească aceleași îndatoriri ca și față de copilul său biologic. La rândul său adoptivul (înfiatul) dobândește toate îndatoririle și toate drepturile de fiu adevărat. Impedimentele care apar în urma înfierii sunt recunoscute nu numai de Biserică, ci și de legile statului.

Prin adopțiunea iau naștere, în afara filiației firești, raporturi de rudenie de întindere variabilă care coexistă sau nu cu rudenă firească, potrivit cu felul înfierii săvârșite.

Există două forme de adopțiune (înfiere). Sistemul reglementării instituției înfierii fiind preluat din dreptul roman: înfierea deplină (adoptio plena) și înfierea parțială (adoptio minus plena), sau înfierea cu efecte restrânse.

Cu efecte depline este adopțiunea în virtutea căreia înfiatul întrerupe orice legătură de rudenie cu părinții biologici și rudele acestora și devine rudă cu înfiatorul și rudele acestuia, precum ar fi copilul natural al înfiatorului. Drepturile și îndatoririle izvorâte din filiație între cel înfiat și părinții săi naturali și rudele acestora încetează; aceste drepturi și îndatoriri, din momentul acceptării înfierii iau naștere între înfiatori și rudele acestora și cel înfiat, ca și cum ar fi vorba de o filiație firească.

Adopțiunea cu efecte restrânse nu dă naștere rudeniei între cel înfiat și rudele celui care înfiază.

Biserica, binecuvântând printr-o slujbă specială actul adopțiunii, a socotit înrudirea ce se naște din acest act impediment până la cel mult gradul VII.

Lipsa liberului acord. Atât legile statului, cât și cele bisericesti prevăd că lipsa acordului liber, când o persoană a fost forțată să-și dea consimțământul împotriva voinței sale este un impediment la căsătorie de natură dirimantă.

Consensul se socotește viciat și în cazul când unul dintre primitorii Tainei Cununii este afectat de o boală

psihică (debilitate mintală), fiind socotit nul, sau în caz de alienație mintală și acelor care se află sub tutelă când căsătoria se contractează fără consimțământul tutorilor.

OBSTACOLELE DE ORDIN FIZIC

Aceste obstacole apar în urma anumitor defecte fizice ale unuia dintre contractanții căsătoriei, printre care:

- neîmplinirea vârstei majoratului pentru căsătorie care în Republica Moldova este de 18 ani pentru bărbați și 16 ani pentru femei;

- fac imposibilă viața conjugală;

- boala psihică (debilitatea mintală sau alienația mintală) când persoana nu conștientizează acțiunile sale.

Căsătoria încheiată cu o astfel de persoană este nevalidă.

Cele mai răspândite impedimente în căsătorie de ordin fizic îl constituie legătura de sânge sau consăngenitatea.

Consăngenitatea reprezintă un raport de intimitate ce se stabilește între două sau mai multe persoane prin actul nașterii. Raportul de rudenie se stabilește prin numărul de nașteri ce despart persoanele care doresc să stabilească un raport. Fiecare naștere este socotită un grad. Astfel tatăl și fiul sunt consăngeni de gradul I, fiindcă este vorba de o singură naștere, a fiului; bunicul și nepotul sunt consăngeni de gradul II, fiindcă este vorba de două nașteri, întâi tatăl ca descendent direct, apoi nepotul ca descendent indirect al bunicului. Legătura de sânge unește atât pe acei care coboară unii din alții, cât și pe acei care, fără a descinde unii din ceilalți au totuși un ascendent comun. De aceea se face distincție între cele două categorii de consăngeni: rudenă celor din prima categorie, care descind unii din alții fie nemijlocit, fie mijlocit - așa-numita rudenie în linie dreaptă sau directă, și rudenă celor din categoria a doua - când persoanele respective nu sunt născute una din alta, între ele existând un neîntrerupt șir de nașteri - așa-numita rudenie în linie colaterală. Există, astfel, rude în linie directă, tatăl cu fiul, dar și nepotul ori strănepotul de fiu sau fiica cu bunicul sau străbunicul lui; iar rude în linie colaterală sunt: frații, surorile, unchiul, mătușile și nepoții sau verii, fiindcă, urcând șirul nașterilor - potrivit raporturilor de filiație a fiecăreia dintre ele - se ajunge la un ascendent comun, care formează vârful sau capul neamului. De la acest ascendent comun pornesc despărțite, dar alături, două sau mai multe șiruri de filiații în cadrul cărora persoanele fiecăreia dintre aceste șiruri sunt rude, consăngeni în linie colaterală, cu persoanele care aparțin celorlalte șiruri.

Astfel, frații între ei sunt consăngeni în linie colaterală, de gradul doi, fiind o naștere pe o linie și altă naștere pe altă linie; verii primari sunt de gradul IV, fiind două nașteri pe o linie și două nașteri pe altă linie; verii al doilea sunt consăngeni în linie colaterală de gradul VI, fiind trei nașteri pe o linie și trei pe a doua linie; la consăngenitatea în linie colaterală inegală, calculul se face astfel: unchiul cu nepotul de frate sunt consăngeni de gradul III, fiind două nașteri pe o linie și o naștere pe cealaltă linie; unchiul cu strănepotul de frate sunt consăngeni de gradul IV, pe linie colaterală inegală fiind trei nașteri pe o linie și o naștere pe altă linie.

Consăngenitatea în linie directă, sub formă de schemă se prezintă astfel:

Linia este descendentă dacă se începe calculul de la A, care ar fi, deci, tatăl lui B, bunicul nepoatei C, străbunicul strănepotului D și răsstrăbunicul răsstrănepoatei E. A ar fi consăngeni de gradul I cu B, de gradul II cu C, de gradul III cu D și de gradul IV cu E, corespunzător numărului de nașteri care îi despart; dacă calculul ar porni de la E, D i-ar fi tată, C - bunic, B - străbunic și A răsstrăbunic, în acest caz linia fiind tot directă, dar ascendentă.

A   B   C   D   E

O----O----^-----0----^

Consăngenitatea în linie colaterală, în schemă, se prezintă astfel: din autorul comun A pornesc două șiruri de nașteri prin fii B și B1, care au la rândul lor B - pe fiica C și B1 - pe fiica C1, iar C - pe fiul D și C1 - pe fiica D1. Frații B și B1 sunt consăngeni de gradul II pe linie colaterală egală; verii primari C și C1, de gradul IV și verii al doilea D și D1 de gradul VI, pe linie colaterală tot egală; B și C1 (unchiul și nepoata de frate) sunt consăngeni de gradul III pe linie colaterală inegală; iar C1 și cu nepotul său D, de vară primară, sunt consăngeni de gradul V, pe linie colaterală inegală, fiind două nașteri pe o linie și trei nașteri pe cealaltă linie.

A   B   C   D

||-----0-----^-----0

A   B₁   C₁   D₁

||-----O-----^-----^

Consăngenitatea constituie impediment la căsătorie

din motive de ordin moral, natural, igienic și social.

Biserica consideră consăngenitatea pe linie directă un impediment indispensabil, oprind categoric astfel de căsătorii. Iar consăngenitatea în linie colaterală este impediment până în gradul VII inclusiv și numai începând cu gradul V episcopul poate da dispensă de această piedică. Legislația Republicii Moldova, Codul Familiei din 26 octombrie 2000 prevede ca impediment la căsătorie rudenă de sânge în linie dreaptă până la al IV-lea grad inclusiv, frați și surori, inclusiv cei care au un părinte comun (Art. 15.1b)

În Biserică este considerată piedică la căsătorie și rudenă de **cuscrie** - raport de rudenie ce se stabilește între două sau mai multe persoane în urma căsătoriei. Cuscria este, deci, ca și consăngenitatea, rudenie fizică, fiindcă rezultă din actul fizic al nașterii.

Sunt cunoscute și aplicate trei feluri de cuscrii:

1) cuscria sau afinitatea de felul I sau de un neam, care se realizează între un soț și consăngeni celuilalt soț;

2) cuscria de felul II sau de două neamuri, care există între consăngeni unui soț și consăngeni celuilalt soț;

3) cuscria sau afinitatea de felul III sau de trei neamuri, care există între cuscrii unui soț din prima lui căsătorie și cuscrii lui din a doua căsătorie.

Cuscria de felul I constituie impediment la căsătorie până la gradul VI, prin hotărâri ale sinodului patriarhal de Constantinopol (din 996 și 1199).

Cuscria de felul II - adică rudenă dintre consăngeni unui soț și consăngeni celuilalt soț - este prevăzută ca impediment la căsătorie de Canonul 54 Trulan, până la gradul V și chiar până la gradul VI, dacă prin căsătorie se ajunge la schimbarea de nume.

Asemenea schimbare de nume se produce, spre exemplu, când două persoane consăngene ajung, prin două căsătorii, într-un raport de cuscrie neegal. Astfel, dacă unchiul și nepotul se căsătoresc cu două surori, atunci unchiul devine cumnatul nepotului său, coborându-se pe aceeași treaptă ca și nepotul său. De asemenea, dacă unchiul și nepotul dintr-o familie s-ar însura cu mătușa și nepoata din altă familie - unchiul, luând de soție pe nepoată, și nepotul pe mătușa - prin această căsătorie unchiul devine nepotul de cuscrie al nepotului său, după consăngenitate, ajunge pe o treaptă inferioară față de nepotul său, iar nepotul, după consăngenitate devine unchiul unchiului său, urcând astfel pe o treaptă mai înaltă. Dacă însă unchiul ar lua pe mătușă, iar nepotul pe nepoată, căsătoria s-ar putea încheia, fiindcă își păstrează fiecare poziția pe care o aveau potrivit raporturilor de rudenie, neintervenind o necuviincioasă amestecare de nume. Confuzia de nume, când prin căsătorie ascendenții ar cobori pe o treaptă egală sau chiar inferioară descendenților lor, a fost socotită ca impediment la căsătorie chiar de gradul VII. Astfel, dacă tatăl și fiul dintr-o familie ar voi să se căsătorească cu două vere secundare, căsătoria lor ar fi interzisă, pentru că tatăl ar deveni un fel de cumnat al fiului său. Importanța cuscrii de felul II, ca impediment la căsătorie, a arătat-o Sfântul Vasile cel Mare în Canonul 87.

OBSTACOLELE DE ORDIN SOCIAL

Aceste obstacole apar ca rezultat al stării civile a celor ce doresc să se cunune.

Un impediment la cununie este **căsătoria precedentă nedesfăcută** a unui sau ambilor solicitanți ai căsătoriei. Starea de căsătorie a unuia dintre cei ce doresc să primească Cununia, poate fi de două feluri, și anume: cineva poate avea starea civilă de persoană căsătorită numai civil sau poate avea starea civilă de persoană căsătorită civilă și prin Cununie religioasă. Și într-un caz și în altul această stare civilă constituie un impediment la încheierea unei noi căsătorii, din categoria aceluia care nu pot fi dispensate, sau nu pot fi înlăturate pe cale de dispensă, iar dacă se încheie totuși este socotită nulă din momentul încheierii. Sf. Taina a Cununii se administrează acestor persoane doar după ce ele obțin divorțul civil și religios.

Nu e necesară prezentarea adeverinței de divorț în caz când unul dintre soți a decedat, iar celălalt dorește să înființeze o nouă familie.

Sunt oprite de la Cununie **persoanele** care au fost **căsătorite de trei ori**, chiar dacă acestea au fost încheiate prin cununie. Biserica Ortodoxă nu acceptă căsătoria a patra.

O alta piedică la Cununie prevăzută de legislația bisericască este cea ce reiese din **Logodnă**.

Un alt impediment pentru Cununie este **starea monahală și cea clericală**.

(Va urma)

Dr. Nicolae Fuștei

Întruniri pe tema dialogului interreligios, la Paris și Atena

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Iosif al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale participă la Colocviul pe tema Religii și putere publică în Uniunea Europeană, organizat de către Președinția Republicii Franceze, la Paris, în ziua de 17 decembrie 2008.

Din încredințarea Preafericitului

Părinte Patriarh Daniel, Părintele Ioan Armași, inspector eparhial la Sectorul relații bisericești și interreligioase, și domnul Damian Constantin Iulian de la Facultatea de Teologie Ortodoxă Dumitru Stăniloae din Iași, participă la Seminarul cu tema Dialogul dintre creștinism și Islam, organizat de către Reprezentanța Patriarhiei Ecumenice pe lângă Uniunea Europeană, la Atena, în perioada 11-13 decembrie 2008.

În Cairo 20 de mii de musulmani au atacat o biserică creștină

Mii de musulmani au atacat o biserică creștină din Cairo și au incendiat-o. Martorii afirmă că mulțimea de 20 de mii de musulmani a înconjurat Biserica Fecioarei Maria din cartierul Ain Shams din Cairo din motivul că aceasta a îndrăznit să înalte o anexă.

Agencia egipteană, de știri AINA comunică că în momentul atacului, în biserică

se găseau o mie de credincioși. Musulmanii au aruncat în aceștia pietre și butelii cu gaz butan. Preotul, părintele Antonius afirmă că acest moment a fost foarte periculos pentru viața enoriașilor săi.

Agencia mai informează că mulțimea de musulmani a înconjurat biserica și a distrus în totalitate parterul. În timpul atacului, activiștii islamici strigau versete din Coran în care se vorbește despre djihad și lozincele: „vom distruge biserica”, „jertfim sângele nostru, de dragul tău, islam”. În tot acest timp, creștinii se rugau: „Doamne, miluiește!”

AINA mai comunică că în momentul în care forțele de ordine au încercat să disperseze mulțimea, musulmanii au început să atace casele și magazinele care aparțin creștinilor.

Printre atacatori au fost atât copii în vârstă de la opt ani, cât și bărbați și femei cu vârsta peste de 50 de ani.

Potrivit AINA, clădirea bisericii a aparținut în trecut unei uzine, dar mai târziu, aceasta a fost transformată în locaș de cult. Creștinii au avut nevoie de cinci ani pentru a obține recunoașterea necesară din partea autorităților. Reprezentanților organizațiilor pentru apărarea drepturilor omului nu li s-a permis accesul în biserică.

La Roma un fost musulman a înființat un partid creștin

Un musulman, trecut la creștinism, jurnalistul Magdi Allam a înființat un nou partid politic la Roma. Partidul se numește „Luptători pentru o Europă Creștină”. În iunie 2009, când vor avea loc alegerile pentru parlamentul european, formația va propune proprii săi candidați.

Allam afirmă că unul din scopurile partidului său este completarea vidului moral din Italia și întreaga Europă. La baza ideilor partidului stau rădăcinile creștine a Europei. „Aceste valori trebuie discutate și consolidate acum ca niciodată” - drept răspuns la amenințările „capitalismului sălbatic, relativismului și răspândirii extremismului islamic”, afirmă Allam.

Stimați cititori, puteți vizita varianta electronică a publicației noastre pe adresa:

www.geocities.com/cortodox sau www.curierulortodox.info

ne puteți transmite mesajele și prin poșta electronică la următoarea adresă:

fuste_i_nicolae@yahoo.com

Patriarhul Alexei al II-lea a trecut la cele veșnice

Sanctitatea Sa Alexei al II-lea a fost cel de-al XVI-lea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Ruse. Patriarhul Alexei s-a născut la 23 februarie 1929 în orașul Tallinn, Estonia, într-o familie de credincioși ortodocși.

Între anii 1947-1949, a urmat cursurile Seminarului Teologic din Sankt-Petersburg, iar, în anul 1953, a absolvit Academia Teologică din același oraș.

În anul 1950 a fost hirotonit preot la biserica din Johvi (Estonia), iar în 1957 părintele Alexei a fost numit paroh al catedralei Uspenski din Tartu și protopop al regiunii Tartu. În ziua de 3 martie 1959 a fost tuns în monahism la Lavra Sf. Treime (Serghiev-Posad), iar în anul 1961 a fost ales episcop de Tallinn și locțiitor de Riga.

În anul 1961, episcopul Alexei a fost numit adjunct al Președintelui Departamentului pentru Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Moscovei, iar în iunie 1964 a fost ridicat la rang de arhiepiscop, devenind și membru permanent al Sfântului Sinod. În această calitate, a primit următoarele responsabilități:

- președintele Comisiei de învățământ a Sfântului Sinod (1965 - 1986);
- membru al Comisiei pentru unitatea

creștină și relații bisericești a Sfântului Sinod ș.a.

În anul 1968, arhiepiscopul Alexei a fost ridicat la treapta de Mitropolit de Leningrad și Novgorod și locțiitor de Tallinn.

În ziua de 7 iunie 1990, a fost ales de Sinodul Local al Bisericii Ortodoxe Ruse ca Patriarh al Moscovei și al întregii Rusii, ceremonia de întronizare având loc trei zile mai târziu.

Alte responsabilități:

- membru în Comitetul Central al Consiliului Mondial al Bisericilor (1961-1968);
- Membru al Comisiei „Credință și Constituție” (1964-1968);
- Președinte al Conferinței Bisericilor Europene (1987-1992).
- Din 1972 a fost membru al comitetului mixt al Conferinței Bisericilor Europene și

Conferința Episcopilor Catolici din Europa, etc.

Titluri și distincții:

- membru onorific al Academiei Teologice din Moscova, Sankt Petersburg, Creta;
- doctor în teologie la Academia Teologică din Sankt Petersburg;
- doctor honoris causa al mai multor instituții academice de teologie din lume (Debreceen, Praga, New-York, Belgrad, Tbilisi, etc.);
- membru al Academiei de științe din Federația Rusă;
- ordinul Sf. Andrei, cea mai înaltă distincție a Federației Ruse.

A trecut la cele veșnice în dimineața zilei de 5 decembrie 2008, la vârsta de 79 de ani

***

Mii de credincioși din toată Rusia au participat pe 9 decembrie a.c., la funeraliile Patriarhului Alexei al II-lea, trecut la cele veșnice vineri, 5 decembrie 2008. În mormântarea a fost precedată de Sfânta Liturghie, oficiată de Mitropolitul Kiril de Smolensk și Kaliningrad, succesorul provizoriu al Patriarhului Alexei al II-lea, alături de aproximativ 200 de episcopi și clerici.

La funeraliile patriarhului rus au participat șase întâistătători de Biserici Ortodoxe, între care Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului, Preafericitul Bartolomeu I, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Georgiene, Preafericitul Ilia, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, preafericitul Daniel, însoțit de Înaltpreasfințitul Mitropolit Teofan al Moldovei și Bucovinei, dar și de reprezentanți ai Vaticanului, cardinalul francez Roger Etchegaray și cardinalul german Walter Kasper.

Cu puțin timp înainte de încheierea slujbei, celor prezenți în Catedrala „Isus Mântuitorul” li s-au alăturat președintele rus Dmitri Medvedev și premierul rus Vladimir Putin, acesta din urmă având o importantă contribuție, alături de patriarhul defunct, la restaurarea influenței Bisericii Ortodoxe în Rusia, în perioada în care s-a aflat la Kremlin (2000-2008).

La slujbă au participat și alți oficiali ai Statului și ai regiunilor ruse, personalități ale vieții culturale, cum ar fi cineastul Nikita Mihalkov, precum și marea ducesă Maria Vladimirovna, moștenitoare autoproclamată a ultimului țar al Rusiei, Nicolae al II-lea. Au fost prezenți președinții din mai multe țări, precum Belarus, Republica Moldova, Serbia, Armenia și lideri politici din Ucraina.

Menționăm că de sâmbătă, 6 decembrie, când sicriul cu trupul neînsuflăit al patriarhului a fost depus în Catedrala „Isus Mântuitorul” - distrusă de Stalin și reconstruită între anii 1994-2000, la inițiativa patriarhului Alexei al II-lea și a Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse, cu sprijinul guvernului Rusiei și al credincioșilor -, peste 80.000 de credincioși ortodocși ruși au adus un ultim omagiu artizanului renașterii Bisericii Ortodoxe Ruse, după prăbușirea fostei Uniuni Sovietice.

6.000 de polițiști au fost mobilizați la Moscova pentru a asigura ordinea pe parcursul funeraliilor patriarhului rus. De asemenea, Dmitri Medvedev a solicitat încetarea oricăror programe de divertisment în această zi, în special în televiziune, semn al cvasistatutului de religie de stat regăsit de Ortodoxie în Rusia postsovietică.

Patriarhul Alexei al II-lea a fost înmormântat în Catedrala Epifaniei din Moscova, conform dorinței sale.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2009

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1000
Comanda: 2503